

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za jeden mesec 1 gid. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za jeden mesec 1 gid.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 33.

V Ljubljani, v četrtek 11. februarja 1897.

Letnik XXV.

Pred petindvajsetimi leti.

V.

Način liberalnega boja. To poglavje utegne biti pikantno, si misli morda kak bralec. Moti se. Naš namen ni tu vzbujati strastij, marveč pisati dejstva.

Naš slovenski liberalizem je tudi v načinu svojega boja posnemal svoj nemški izvirnik in ga še posnema. Označuje ga pred vsem osebni boj. Nasprotnik mora biti podel, umazan, naj velja kar hoče. Zato vlačijo na dan zasebne zmote, škandale — izumljene in resnične; zavija tudi resnične dogodbe, da obesi vsaj kake dvomljivost na nasprotnike. Kakšne nestvore vstvarja pri tem, je v resnici čudno. Sedaj so mu izdajalski nizkopokloniki, ki se ne upajo dihniti proti vladi; v isti sapi jih pa toži, da izdajajo domovino, da so uporniki in revolucionarji.

Redno srečujemo v liberalnem boju taka dokazila. Krščansko misleči možje so jim a) slabotni hinavci, b) uporni, državi uporni rogovileži, c) nezumni lenuhi, d) ostudneži gledé na šesto božjo zapoved.

Te trditve se dokazujejo tako, da bi se moral dokazovanju smijati vsak pameten človek. Indukcijski dokaz sicer nikjer ne velja, dokler se ne navede toliko posamnih slučajev, da so v njih zastopani vsi. Fizik, ki bi iz jednega slučaja brž sklepal na zakon, ne zasluži svojega imena. Njegove trditve, ki se opirajo na posameen slučaj, ne verjame noben razumni.

A v naravi imamo znan in dokazan aksijom, da so naravni zakoni z ozirom na naravo samo neprelomljivi. Koliko težje je pa gledé na spremenljivo naravo človekovo! Kolikrat se človek moti umstveno in v volji! Kako krivično je sklepati iz jednega dogodka na značaj človekov! Kako lahko se zmoti najmodrejši in greši najpravičnejši!

Kedor hoče pravično soditi človeka, ga mora soditi po celém njegovem življenju! Ne sme iskati

iz njega samo zmot, marveč tudi resnico, ne samo hudega, marveč tudi dobro. Ne sme gledati samo njegovega greha, marveč tudi razmere, ki so ga privedle do padea, tudi pokoro in poplajanje.

Najmanj se pa sme iz posamnih slučajev sklepati na kakšnoost celega stanja. Tak indukcijski „dokaz“ je v logičnem oziru — grda spaka. In vendar skušamo take „dokaze“ neštivilnokrat. Na podlagi kakega posamega slučaja ali pa celo kar na celém se pavšalno obsoja vse duhovenstvo, ves redovni stan. Bojev in zmag, ki so jih posamniki v težki borbi pridobili nad seboj in nad svetom, nasprotnik ne vidi. On se veseli le posamnih porazov in jih slastno opisuje.

Fraza, ki jih rabi, mu podaja vzlasti veri sovražno zgodovinarstvo. Lažij in obrekovanja, ki je to nagromadilo, ne spraviš s sveta. Pobij jih, dokazi njihovo neresničnost, pojasnuj jih znanstveno, nič ne dene. Ob svojem času ti prikorakajo zopet po vrsti: temni srednji vek, inkvizicija, papeška Ivana i. t. d.

Tako je sedaj in tako je bilo tudi v dobi, ko je „Slovenec“ začel izhajati.

„Danici“ dne 3. julija 1874 je n. pr. odgovarjal „Sl. Narod“:

„Odkritosrčni ste pač, vi krščanski (?) komunardi, ki samo nato mislite, kako bisurovo maso na drugače misleče naščuvali. — Ko bi ljudje do samovlade prišli, res bi svobodomiselne može uničevali, kakor sveti Peter Arbuez z inkvizicijo in vešali.“

Bralci „Zgodnje Danice“ so mu „najneizobraženejši in najsurovejši del naroda.“

Uprav tistega leta se je začelo v Ljubljani v „delavskem društvu“ pravo komunistično gibanje. Tuji hujskači so hodili trositi svoje protiverske, protinarodne in protidržavne zmote. A zanje ni imel tedaj „Narod“ nobene grajalne besede. „Da-

nico“ in njene bralce pa zmerja s „komunardi“.

V štev. 177. leta 1874 imenuje „Slovenčeve“ vrednike „maziljene vrednike pobožnega lista“.

Leta 1873 beremo v njegovih predalih nebrojokrat o „brezdomovincih, črnosuknjarijih, fanatikarjih, klečep lazih“. Kdo so te pošasti, lahko uganemo, ker je v zvezi s temi priimki navadno tudi lepi samostavnik „far“.

Jako spretno se opisuje tedanje katoliško politično društvo, oziroma njegovi udje. Dne 20. januarja 1874 beremo v „Narodu“ ta-le klasični njihov popis:

„Med temi je celih eden in trideset duhovnov, štirje suštarji, štirje krojači, en hausnecht, en kovač, en bukovez, en trafikant, en mizar, en kozuhar, en šolmašter, škofovsk pisar, en penzioniran inženir, ki ima strašno dosti časa in bi rad Golgato zidal, en troglodit, en brezposelni grof, dr. Costa, pa ena pest brezposelnih tercijalov“.

V taki družini seveda ni bilo dobro bivati. Vsa značilnejša imena, kolikor nam jih iz „Narodovega“ psovalnika ohranja zgodovina, so pa še dandanes ohranjena in še vedno držé. Novi frazi v tem oziru poznamo samo dve: „latinizatorje“, ki jo je „Slovanski svet“ srečno presadil iz razkolnih tal na našo zemljo, in „licemerce, ki zavijajo oči proti nebu“, ki jih je zasledil in potem zelo mnogokrat napopal na papir znani dr. Nevesekdo.

Tudi način, po katerem se imenuje Don Karlos „pobožen, od sv. očeta žegnan pretendent“ („Narod“ 8. junija 1874), je še sedaj v rabi. Poleg „Naroda“ rabita žegne in mazila vzlasti „Delavec“ in „Svoboda“ zelo uspešno.

Dovolj bodi o tem. Naj zadostuje teh malo vrstic, da se razvidi stalna, neplodovita, nenaspredujoča surovost našega liberalizma.

LISTEK.

† Luka Preželj.

Smrt pobira brez srea, brez izbire tudi take, od katerih se najtežje ločimo in kateri bi lahko silno veliko koristili — to so čutili ob smrti rajnega L. Preželja vsi, ki so ga poznali. Naj ne zamerijo bralci, da se pisatelj teh vrstic spominja rajnika na tem mestu. Ljubezen do dragega prijatelja mu ne dá drugače.

Rajnik je bil rojen dne 12. oktobra 1871 in je bil l. 1896 posvečen v mašnika. Svojo mladost je porabil tako skrbno do zadnjega trenutka, kakor nikdo. In prav ta marljivost je bila vzrok, da je moral umreti, predno je še minulo jedno leto po njegovi novi maši. Sošolci se še dobro spominjajo, kolikokrat je kot dijak vstajal sredi noči, da je dobil več časa za take predmete, ki so ga posebno veselili, vzlasti za zgodovino.

Prevelik trud je oslabil njegovo do tedaj krepko naravo. Tu se ga je lotila l. 1891 po novem letu hripa, iz katere se je razvila silno huda pljučnica.

Ozdravil se je sicer še, toda trden ni bil več, in po binkošnih l. 1891 je najedenkrat prav čudno zbolel. Vsa moč mu je pošla, hoditi skoro nič več ni mogel in oči so mu tako opešale, da ni videl več brati! Vender je dovršil tisto poletje VII. gimn. razred skoro z odliko!

Od tedaj se je bolezen vedno shujševala in pokazalo se je, da ima jetiko. Toda vkljub temu ni pustil šolanja, ampak je ves bolan dovršil gimnazijo, zrelostno preskušnjo, bogoslovne nauke in postal to, po čemer je hrepenel toliko časa — postal je mašnik.

Silno sta sbrbela zanj alojzijeviski vodja preč. gosp. prof. T. Zupan in pozneje v semenišču preč. gosp. prelat J. Kulavica, ki mu je zadnje dve leti preskrbel stanovanje v „Leoninu“, da bi ga ohranil, če bi bilo le še mogoče.

V četrtem letu bogoslovja je imel L. Preželj samo jedno skrb: da bi mogel še postati duhovnik. In kdorkoli ga je prišel obiskat, vsakega je vprašal, kako misli, ali ga bodo posvetili vkljub temu, ker je tako bolan. Meni je večkrat pripovedoval: „Ko sem pri sv. maši katerega naših sošolcev, ki so že maš-

niki, tedaj mi je tako hudo, da bi kmalu jokal. Mislim si: Poglej, kako je ta srečen, ker sme imeti v rokah Boga! In jaz sem toliko let hrepenel po tej sreči, zaradi nje sem si zdravje končal in tako blizu sem že, pa je le ne bom dosegel! Samo to želim, da bi postal mašnik in da bi smel nekaj tednov darovati presveto daritev, potem pa prav rad umrjem.“

Rajnik se je priljubil vsakemu s svojimi lepimi lastnostmi. Se sedaj, ko je bil tako bolan, pomagal je rad drugim, in delal za druge. Najbolj ga je pa vsakemu prikupila njegova ponižnost in njegova značajnost. Kar je kedaj sklenil, po tem se je natančno ravnal, in najboljši prijatelj ga ni mogel pregovoriti drugače, kakor če mu je mogel res dokazati, da ne dela prav. Sploh je imelo vse njegovo obnašanje in mišljenje nekaj izredno krepkega. Nekoč mi je dejal, da je sklenil, da ne bo nikoli mislil kaj takega, kar ni koristno, ter da se tudi skuša ravnati po tem; za 23—25 let starega mladeniča je to gotovo nekaj posebnega! Prav ta natančnost v mišljenju mu je v semenišču vzbudila strastno veselje do modroslovja, kateremu bi se bil tudi posvetil, ko bi mu bil dal Bog zdravje. S svojim bo-

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. februarja.

Poštna hranilnica v Rothschildovi zvezi.

Uradno se je te dni poročalo, da je finančno ministerstvo prodalo znesek okroglih 117 milijonov kron 3 1/2 % investicijskega posojila za ceno 92 % netto, in sicer konsorciju, obstoječemu iz poštne hranilnice, banke žida Rothschilda, avstrijskega kreditnega zavoda in splošnega avstr. zemljiško kreditnega zavoda. Država se je toraj s tem, da ji je ta konsorcij izplačal 92 %, zadolžila s 117 milijoni, in sicer razun poštne hranilnice le pri židovskih oderuhih. Uradna in židovsko-liberalna glasila se neizmerno vesele nad tem, da se je taki akciji prvokrat pritegnila poštna hranilnica. Naglašajo se nadalje tudi, da je pri tej stvari poštna hranilnica na prvem mestu, v resnici pa nima nikake prednosti, kajti na njo odpade le četrtina, t. j. 29. milijonov kron ali 14 1/2 milijonov goldinarjev, na kar odpade le nekako 200.000 gl. dobička. Trojna vsota pa se steče v židovske blagajne. Mi gotovo z veseljem pozdravljamo, da se je pritegnila k tej akciji tudi poštna hranilnica, toda mnogo bolje bi bilo zanje, ko bi je ne videli v družbi Rothschildov.

Reško vprašanje. V zadnji seji ogerske poslanske zbornice je povodom budgetne razprave omenjal in skušal „pojasniti“ ministerski predsednik baron Banffy mej drugim tudi reško vprašanje. Minister pravi, da tega vprašanja niti ni, kajti niti v interesu Reke, še manje pa v interesu vlade je, spravljati tako vprašanje na površje. Dejstva pa, ki so dala pogoj temu vprašanju, so veliko večje važnosti, nego da bi se izrabljevala v strankarske ali politične namene. V ozki zvezi s tem je tudi okolnost, da je sedaj prazno mesto reškega guvernerja. Ta zadeva se pa radi tega ne more tako naglo rešiti, ker je treba na tem mestu moža, ki bo imel pred očmi pred vsem interese in namene ogerske države, ki bo zaupnik ogerske vlade in ki se ne bo oziral na specijalne reške koristi. Toliko glede točke „guverner“. Baron Banffy je na to naglašal, da je italijanstvo v Reki popolno opravičeno, akoravno bi vladi seveda bolj ugajalo mažarstvo. Vendar pa jezikovna zadeva tu sedaj še nima tolikega pomena, kajti kakor naglo bode definitivno rešeno upravno vprašanje, potem ni težka rešitev v narodnem oziru. Konečno je naglašal govornik, da je jeden najvažnejši korak za zblizanje Reke z Ogorsko nameravano splošno podržavljenje policije, glede česar vlada v najkrajšem času predloži svoje predloge. Ta govor je seveda mažaronska liberalna klika odobraval z velikim navdušenjem. Mož ni povedal s tem prav nič novega, marveč le znova slovesno potrdil, da eksistira v resnici vrlo pereče reško vprašanje in to le radi tega, ker namerava sedanja vlada v vsakem oziru dobiti Reko v popolno svojo last ter v upravnem, jezikovnem in sploh v vsakem oziru priklopiti jo velikej Mažarski.

Tožba proti baronu Banffyju, katero je vložil, kakor znano, državni poslanec in predsednik katoliške ljudske stranke, opat Molnar, se je rešila tako, kakor je bilo pričakovati. Sodišče je pritožbo zavrnilo ali, kakor poroča „Magyar Ország“, položilo vso zadevo ad acta in ustavilo nadaljno poslo-

gatim znanjem in doslednim, globokim mišljenjem bi bil pokojni gotovo veliko koristil.

Toda vkljub temu, da ga je čakala častna prihodnost, bil je pokojni ves udan v voljo Božjo in po novi maši ni nikoli rekel, da ne umrje rad. Jedina in zadnja želja se mu je izpolnila, da je postal mašnik. Zato mi je rekel kaka dva dni, predno je bil posvečen: „Misericordias Domini in aeternum cantabo;“) ko bomo tukaj nehali, bomo pa gori nadaljevali“. In tako je tudi delal po novi maši. Bila ga je sama hvaležnost do Boga, ker je postal mašnik, in mirno je čakal smrti.

Upajmo torej, da res sedaj „prepeva usmiljenje Gospodovo!“ Drugim sicer ni mogel koristiti v svojem življenju, če prav bi bil neizrečeno rad, toda koristil je toliko več sebi z neumorno pridnostjo in še bolj z gorečo pobožnostjo.

Ce prav je njegovim prijateljem hudo po njem, in je prišla marsikomu solza v oko, ko je izvedel njegovo smrt, tolažimo se vendar s tem, da je bil gotovo njemu Sodnik milostljiv. Zakaj blagor mu, kdor je preživel svoje življenje tako, kakor rajni L. Preželj!

*) Gospodovo usmiljenje bom vekomaj prepeval. 88. psalm.

vanje. To se utemeljuje s tem, da spada baron Banffy pod določbe poslaniške imunite, in se zatrjuje, da je obtoženec v tem slučaju nekaznjiv. Seveda, na Mažarskem je vsak nekaznjiv, ki trobi v židovsko liberalen rog.

Novo portugalsko ministerstvo. Kakor poroča angleški dnevnik „Times“, je portugalsko ministerstvo že definitivno sestavljeno in sicer je prevzel predsedstvo in notranje zadeve Luciano de Castro, pravosodje Veiga Beizao, finance Ressano Garcia, pomorstvo Barros Gomes, zunanje zadeve Carvalho e Vasconcellos, vojno Maria da Cunha, javna dela pa José da Cunha. Novoimenovani minister za zunanje zadeve Matija de Carvalho, je sedaj portugalski poslanik pri Kvirinalu v Rimu in bode torej do njegovega prihoda v Lizbono začasno vodil njegove posle pomorski minister Henrik de Barros Gomes. Tako je torej zopet spopolnjena portugalska ministerska listina, ki pa najbrže ne bode tako dolgo v veljavi, kakor je bila njena prednica.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. februarja.

(Volitve volilnih mož.) V občini Planina so se vršile volitve 9. in 10. t. m. Prvi dan je prišlo 66 volilcev, drugi dan 53. Soglasno so izvoljeni volilni možje katoliško-narodne stranke. V splošni kuriji ima občina 7 volilnih mož, v skupini kmečkih občin 8. Katoliško-zavedna Notranjska — živila! Ta soglasna volitev je pač najboljši odgovor potovalnemu agentu in večanju liberalnega general-štaba v Postojini, koncipijentu g. Starcu, ki se je prišel minolo nedeljo zadržat k vol. shodu na Unec in nas zmerjat z „grajščinsko stranko“. Ako ima naše ljudstvo takega moža, kot je knez W., na svoji strani, je gotovo to častno zanj in za visokorodnega uzorno blagosrč. kneza. Da bi umeli g. Starcu povsod na tak način strgat — korenček! — V S p. I d r i j i so v kmet-
skih občinah izvoljeni vsi štirje volilni možje naše stranke, v peti kuriji pa so zmagali socijalni demokrati s štirimi volilnimi možmi. Tudi v I d r i j i se je za peto kurijo prodalo deset socijalno-demokratskih volilnih mož. — V S m a r t n e m p r i L i t i j i je bilo 10. febr. izvoljenih vseh pet volilnih mož katoliško-narodne stranke v splošni volilni skupini in v oni kmetijskih občin. Vdeležba je bila izredno velika.

(Glavna obravnava proti č. gosp. Alojziju Rudolfu.) kaplanu v Trnovem, zaradi hudodelstva goljufije, vršila se je včeraj pri deželnem sodišču v Ljubljani. Obravnava bila je v marsičem zanimiva in značilna. Dognala se je popolna nekrivda gosp. Rudolfa, ki je bil vsled tega od zatožbe oproščen. Predsedoval je sodišču g. predsednik pl. Kočevar, državno pravdnitvo zastopal je drž. pravd. namestnik g. Ekel, zagovornitvo pa vodil g. dr. Šusteršič. — V kratkem objavimo p o d r o b n o poročilo.

(Iz St. Petra.) dne 8. februarja. [Socijalno-demokratski shod.] Včeraj popoldne priredil je „volilni odbor jugoslovanske socijalne demokracije“ v tukajšnji „Narodni gostilni“ javni shod. Plakati, tiskani v „Narodni tiskarni“, naznanjali so volilni shod pete skupine, ker so pa med udeleženci bile tudi ženske, smemo misliti na „javni ljudski shod“. Predsednikom je bil voljen gospod Avgust Petrič iz Postojine, podpredsednikom gospod Speglić in zapisnikarjem gospod Kren. Glavni govornik bil je gospod Josip Zavrtnik z Dunaja, kateri je v daljšem govoru razvijal socijalno-demokratski program. Povedal je v tem marsikaj dobrega, pozabil pa tudi ni povedati, da cerkveno premoženje znaša 88 milijonov goldinarjev. Da samega juda Rothschilda imetje znaša gotovo desetkrat toliko, tega ni povedal. Tiskovni zakon se mora spremeniti. Mi, pravi govornik, če smo hoteli na dan z volilnimi oklici, morali smo to storiti po noči. Svoj govor sklene s priporočilom socijalnega demokrata g. Zeleznikarja, z dostavkom, da je bil ta osem let v ječi radi zahteve pravic. — Za tem dobi besedo gospod Valentin Krašovec iz St. Petra, ter pravi, da se mu ne zdi veliko polemizovati z govorom gospoda predgovornika, kajti to, kar je on povedal, ni novo, čitali smo vse v „Delavcu“, omenjati hoče le gledé candidature. Gospod Zavrtnik povedal nam je jednega, jaz vem pa za dva, to so torej trije, voliti nam je pa le jednega. Koga bomo torej volili? Mi smo vsi kristijani, katoličani, volili bomo tudi tako. S socijalnimi demokrati se pa ne moremo družiti, ti imajo za voditelje jude, s katerimi se kristijani v

načelih ne moremo zediniti; socijalni demokrati imajo pa tudi samo grablje, vil pa ne. Tukaj imajo socijalni demokrati podružnico svojega društva, v katero so že pobrali od delavcev 400 do 500 gl., dali pa vsega jeden rudeč venec k pogrebu, kar je bilo ljudstvu v posmeh. Po socijalno-demokratskih volilnih oklicih spravili so nekatere osebe v zadrego in sitnost, da se morajo brez lastne krivde pred ljubljanskim sodiščem zagovarjati; pravijo, da imajo deset advokatov-zagovornikov, tu pa ni ne jednega v zagovor tem siromakom. Od tod do Ljubljane je dolga pot, torej tudi troški občutni; dolžnost bi bila socijalnih demokratov, da v tem pomaga prizadetim. Na te besede sta bila dva ugovora; g. Zavrtnik se izrazi, da na take poklice ni treba nikomur nikamor iti; gospod Kren kakor predsednik podružnice pravi, da udnine se je pobralo ne 400 gl., temveč 560 gl., za podporo se pa ni nikdo oglašil. Ko se mu povedó imena prosilcev, se izrazi gospod Kren: „Tisti je pa kravo prodal in ni potreben podpore.“ Gospod Krašovec mu dostavi: „Mat. Penko pa ni krave prodal, ker jo nima, in vendar ni nič dobil.“ Iz tega je razvidno, da smo imeli nekaj zabave in smeha, samo poslušalcev bilo je prav pičlo, pa še ti v večini govorci, da socijalno-demokratska načela so v večini neizvedljiva in nesmiselna. Nekaterim je pa tudi ugajalo, kakor za prepust, pogovor „o sivki in plavki“, kateri bi bil nekoga, da se ni stvar preklicala, prived do gotove kazenske pravde. Gospodu predsedniku je menda vendar predsedalo, to slišati od svojih sodrugov, zato odzame gospodu Krašovecu kakor krščansko-socijalnemu zagovorniku besedo, češ, da preveč „čenča“. Na to se je shod zaključil, kateremu je zapisnikar gospod Kren zaklical: „Živila, socijalna demokracija! Ven s krščanskim socijalistom!“ s katerim, se na vprašanje ni odgovorilo.

(Z Roba.) Nemila smrt nam je pobrala zopet enega duhovnika. 10. t. m. smo spremili k večnemu počitku g. Miha Lavtižarja. Kako je bil g. priljubljen, priča veličasten pogreb. Bilo je duhovnikov 11. Ljudje so se ga vdeležili tudi iz sosednjih fara. Domača fara je bila vsa pri pogrebu. Govor mrtvaški je imel g. dekan. Med lepim govorom se je zalesketala solza na marsikaterem licu. Bog daj g. župniku večni mir, faranom pa kmalu naslednika.

(Umrli je) danes v Ljubljani dopoldne ob 1/2 9. uri gosp. Jurij Auer, pivovarnar in posestnik v 65. letu svoje dobe. — Kakor znano, umrla mu je soproga le dva dni preje in sicer ob ravno isti uri. Pokopana je bila danes popoldne ob 4. uri, moža njenega pa polože k večnemu počitku v soboto popoldne. Naj v miru počivata!

(Iz Tomišlja) 10. febr.: Na brž ste mislili, preč. gosp. urednik, da je naša posojilnica že zaspala, ker Vam po njenej vstanovitvi toliko časa o njenem vspehu nič ne poročamo. Toda temu ni tako. Tudi ona krepko deluje in je že prestala kritično dobo, ko ljudje z nezaupanjem gledajo to novotarijo in mislijo, da iz te moke ne bo kruha. V prvih mesecih svojega poslovanja je imela naša posojilnica in hranilnica 18.871 gl. 97 kr. prometa. 52 vložnikov je vložilo 9208 gl. 90 kr. in 57 zadružnikov si je izposodilo 9158 gl. 02 kr. Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/4 in posojila po 5 1/2 odst. Posojilnica je ustanovljena za vse občine župnije Ig, a za nekatere vasi je Tomišelj preoddaljen in se je ne poslužujejo. Posojila se dajo večinoma na poroštvo, da se tako kmetu prihrani veliko stroškov. Pri nas smo tudi začeli letos poskušnje z umetnim gnojenjem. Radovedno pričakujemo, ali bomo res slišali travo rasti na tistih travnikih, kjer smo z umetnim gnojem pognojili. Zlasti za močvirje je umetno gnojenje velike važnosti in gg. bratom Kozlerjem v Vrbici in Lipah so se lani poskušili prav dobro obnesli. Da se iznebimo iz travnikov nadležnega mahu, kupiti mislimo spomladi travniško brano. Tako hočemo tudi mi v kmetijstvu začeti kaj napredovati in si sami pomagati, ako nam vlada ne more ali noče.

(Koliko Ljubljana na leto potrebuje.) Po uradnem izkazu se je leta 1896 dachu podvrženega blaga v Ljubljano pripeljalo, kakor sledi: 23115 litrov ruma, araka, rozolje, likera; 1051 hektolitrov žganjencev; 804 hektolitrov žganja; 18102 hektolitrov vina; 2517 hektolitrov vinskega mošta; 76 hektolitrov sadnega mošta; 21490 hektolitrov piva; 1806 hektolitrov kisa; 3905 volov, bikov, krav in telet nad jedno leto starih; 8006 telet do enega leta starih; 3398 ovac, ovnov, koz, kozlov in kostrunov; 3742 jagnjet, kozličev in prašičkov do 5 klgr.; 368 prašičkov od 5 do 19 1/2 klgr.; 7252 prašičev

nad 19½ klgr. težkih; 872 met. stotov svežega nasoljenega in prekajenega mesa, salam in klobas; 1190 puranov, gosij, rac in kopunov; 35409 parov kokošij, piščet in golobov; 325 srn in divjih koz; 2486 zajcev; 558 klgr. razsekane divjačine; 381 fazanov, divjih petelinov in divjih kokošij; 468 gozdnih jerebic, kotornov, divjih gosij, divjih rac, kljunačev in divjih golobov; 63 lisk, kozic in potopljavk, 18 tucatov drozdov, brinjev, prepelice in škerjancev; 10500 klgr. rib in skoljk, iz morja, rek in potokov, potem ribjih iker, sardin in sardelj; 15000 klgr. klinov, navadnih morskih rib, polenovk, slanikov, rakov, polžev, žab in ostrig; 1484 met. stotov riža; 55744 met. stot. moke, pšena, skroba, pekarij, sladkarij, malega kruhka in prepečenega kruha; 4399 met. stot. ovsu v zrnju; 28769 met. stot. sena, slame in otrobov; 382 met. stot. zelenjave; 7697 met. stot. svež. sadja; 714 met. stot. suhega in vložene sadja; 726 met. stot. masla, stearinovih in lojenih sveč; 37 met. stot. loja in tolsče; 541 met. stot. svinjske masti, sala in slanine; 527 met. stot. mila; 725 met. st. sira; 1,298.414 jaje; 1696 met. stot. konopnega, lanenega in goršičnega olja; 275 met. stot. oljkega, mandelnovega in orehovega olja; 30485 kubičnih metrov trdih drv, borovega in brinjevega lesa; 4910 kubičnih metrov mehkih drv in butaric; 2420 met. st. oglja; 301571 met. st. premoga in koaksa.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 31. jan. do 6. febr. je bilo 25 novorojenih, 1 mrtvorjen, 21 jih je umrlo, med njimi 1 za otročico, 1 za dušljivim kašljem, 1 za vratico, 4 za jetiko, 2 za vnetjem sopilnih organov, 1 za želodčnim katarom, 1 vsled mrtvoda, 1 vsled samomora, 9 za različnimi boleznimi, med njimi 4 tujci, 7 iz zavodov; za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: 7 za oslovskim kašljem, 4 za vratico.

(S Spodnj. Štajarja.) [Izv. dop.] Kdor trdi, da pri nas ni Mladoslavencev, pač malo pozna naše razmere. Seve, toliko jih še ni, da bi mogli razkrinkati stopiti pred slovensko ljudstvo in gospodovati nad javnim mnenjem; zato delajo bolj na skrivnem. Kakor vsaki stranki, trebalo jim je lista, da z istim širijo svoje pogubonosne ideje mej slovenskim narodom. Zato pokličejo iz „Narodne tiskarne“ moža, ki jim naj ureduje list v duhu „Slov. Naroda“ — g. Dragotina Hribarja. Taka je postala „Domovina“, ki je skrajša izhajala v tako nedolžni, ovčji obleki; ko se je pa s pomočjo, žal, duhovnikov, utrdila in tu in tam ukoreninila med slovenskim ljudstvom, pojavila se je kot pravcata hčerka „Slov. Naroda“. Njen glavni namen je postal izpodrinuti vrlega „Slov. Gosp.“, ki se neustrašeno bori za katoliške ideje na Spodnjem Štajarju. Dosedaj še ji sreča ni bila preveč mila, kar kaže dejstvo, da ravno v tem času, ko „Domovina“ izhaja v Celju, se je število naročnikov „Slov. Gosp.“ ne skrčilo, ampak celo zdatno pomnožilo, jasen dokaz, da naše ljudstvo ni sprejemno za ideje Mladoslavencev. S tem faktorjem bi bilo treba računati, posebno zdaj, v kritični dobi državnih volitev. Zdaj treba, da je vse edino, pri nas že celo, kjer je nemški življenjski pravej mogočen. Toda na to se shod zaupnih mož v Celju dne 4. febr., ni dovolj oziral, ko je postavil kandidatom za peto kurijo moža, v katerem se tako rekoč kristalizirajo liberalne ideje Mladoslavencev. Gospodje Mladoslavenci so precenili svoje moči in storili prevelikanski korak v zgodovini svojega razvoja. V peti kuriji ima govoriti ves slovenski narod, ki je pri nas eminentno katolišk, ki še verno posluša na glas svojih voditeljev — duhovnikov. Zato pa je smelo vrvati v tej kuriji kandidatom moža, ki je poklican od ognjišča Mladoslavonije, da tu širi in povzdiguje mladoslavenski liberalizem. G. D. Hribar je pobijal pri znani Svetčevi slovesnosti katoliško stranko, nazivljajoč jo „zaslepljeno“, „črna suknja“ v deželnih zborih ni po njegovem okusu in sikal je v svojem listu po baje prevelikem številu kranjskih deželnih poslancev iz duhovskega stanu. Pa naj potem takem njegovo kandidaturu podpirajo naši duhovniki?! Gosp. Hribar je vnet za moderno šolo. Kdor tega ne veruje, naj bere v „Domovini“ njegove himne o 25 letnici sedanje šolske uprave. In zato moramo odločno protestovati njegovi kandidaturi, ako nočemo naravnost v obraz biti pastirskemu listu avstrijskih škofov. — „Po njih sadu jih boste spoznali“, veli večna Resnica. Če je pa temu tako, tedaj pač g. Hribar ne more postati zastopnik vernih Slovencev v državnem zboru; kajti „Domovina“, ki je njegov „sad“, se še ni nikdar odločno potegnila za kato-

liško stvar, vedno lavira sem ter tje, da ulovi katkega brezsednega kalina, a v odločnih slučajih potegne s „Slov. Narodom“. Pa naj urednika takega lista voli verni katoliški narod za svojega zastopnika? Ne dá se tajiti, da naši poslanci dobivajo v mestni skupini od leta do leta vedno več glasov. A pri g. Hribarju je ravno nasprotno; kajti pri zadnji kandidaturi v celjsko mestno skupino je v primeri s kandidati prejšnjih let zdatno nazadoval, živ dokaz, da ga slovensko ljudstvo ne mara. V peti kuriji je treba moža, da v kolikor mogoče vse glasove v sebi zjedini, da ž njimi vse nasprotne stranke, posebno Nemce, daleč nadkriljuje in svetu v konkretni obliki pokaže, da je Spodnji Štajar popolnoma slovenski. In tak mož g. Hribar ni. Zato ga tudi iz narodnega stališča voliti ne moremo. — Upamo, da se nameravani shod zaupnih mož v Mariboru na to splošno željo ozira in sklep celjskega shoda razveljavi. Splošno mnenje je za Žičkarja ali Pukeljna. Vender se naj že zaupni možje zjedinejo za jednega ali drugega, da ne bo mej nami nikakega razkola. Oba sta nam jednako všeča.

(Slovenski klub na Dunaju) ima v soboto 13. t. m. četrti svoj večer v hotelu „Zur gold. Ente“, I. Riemergasse 4, v veliki dvorani v I. nadstropji. Na dnevnem redu je berilo velečestitega gospoda dr. Fr. Sedeja, c. in kr. dvornega kapelana in ravnatelja v Avguštinu: „O Egipčanih“ z demonstracijami. Ta večer bode koncertirala gospica Marica Luzarjeva na citrah. Začetek ob osmih zvečer.

(Znamenit odlok proti slabim knjigam) je izdal zadnje dni sam prvi sijonski čuvar Leon XIII. Zdelo se mu je, da je prišel čas za apostolsko besedo, ko povsod z vsemi močmi in z vsemi pomočki delujeta laž in zmota zoper resnico in pravico. Pod imenom „slabe knjige“ bode umevati posledje tudi vse knjige, podobne, listke, ki brez potrdila cerkvene oblasti razkladajo pobožnosti, opisujejo vizije in tajne obrede, razlagajo prerokovanja. Vse te tiskovine bodo same po sebi prepovedane, dokler ne dobé potrebnega in zadostnega cerkvenega potrdila. — Važni odlok bode objavili in tedaj porečemo kaj več o njem.

(Parnik, ki kuri svoje kotle s kavo.) Pred kratkim je priplul iz Viktorije v Braziliji v tržaško pristanišče nemški parnik „Athen“, last parobrodne družbe v Hamburgu. Ta parnik je imel jako nesrečno vožnjo. Še predno je dospel v Gibraltar, pošlo mu je oglje. Ker si drugače ni mogel pomagati, dal je poveljnik sesekati šest komadov jamborja. Toda vse to ni bilo dovoljno za kurjavo. — Da je mogel parnik dospeti vsaj do Gibraltarja, kjer se je preskrbel z ogljem, dal je poveljnik kuriti — s kavo! Parnik je imel namreč ukrcanih 45.000 vreč kave. Sežgali so 150 vreč kave ter se srečno privlekli do Gibraltarja. Čim je parnik dospel v Trst, šel je poveljnik na pomorsko vlado, kjer so ga zaslislali na zapisnik. Izkuseni mornarji pravijo, da je moral imeti jako tehtnih vzrokov in da ga je zamogla le skrajna sila primorati v to, da se je lotil tega obupnega sredstva?

(Ministerski predsednik Banffy in pa Bog.) Budimpeštanski „Alkotmany“ prinaša to-le satiro: Ministerski predsednik baron Banffy se razgovarja s primasom-knezoškofo. Banffy: Torej, Vi, prešvetli, trdite to za gotovo? Skof: Prav za gotovo, ekscelenca! Banffy: Po Vaši trditvi bi bil torej oni, ki je svet ustvaril... hm, kakó ga že imenujete? Skof: Vsegamogočni Bog! Banffy: Da, Bog... To ime sem že nekda čul! Skof: Temu se ne čudim! Banffy: Torej po Vašem mnenju je Bog ustvaril tudi solnce, ki nam daje svetlobo in gorkoto? Skof: Na tem ni dvomiti! Banffy (zelo porogljivo): Tudi luno? Skof: Tudi luno, seveda! Banffy: Clovek bi počil od smeha! Skof: Le smijajte se, ekscelenca! Banffy: Po Vaši trditvi je torej vse ustvaril Bog: nebo in zemljo, vodo in ogenj, drevesa, ženske in moške? Skof: Seveda, vse, vse, brez izjeme! Banffy: No, eminenca, mogoče je, da je Bog ustvaril nebo in zemljo, solnce, luno in zvezde. Bržkone je ustvaril tudi Vas, morda celo druge ministre, — le dobro me pogledite! — mene pa ni ustvaril Vaš Bog! „Edinost“.

Telegrami.

Planina, *) 10. febr. Občina Planina je v obednih skupinah soglasno izvolila osem mož katoliško narodne stranke.

*) Za večerajni list prepozno došlo.

Dunaj, 11. februarija. V deželnem zboru je predložil namestnik vladno predlogo glede nastavljanja nadzornikov pri prometu z živili. Posl. Karl in tovariši so stavili predlog, naj se izplača iz deželnega zaklada 12.000 gld. kot premije zavarovalnici za kmetijske posestnike od poljedelskih strojev. Višjim kuratorjem deželnega hipotečnega zavoda je bil izvoljen z 32 glasovi župan Strobach.

Brno, 11. febr. (Deželni zbor.) Predlog posl. Začeka glede ustanovitve češkega vseučilišča in češke tehniške višje šole na Moravskem se je izročil odseku.

Levov, 11. februarija. Minister Rittner je dospel popoldne z Dunaja. Vsprejel ga je namestnik in župan z več drugimi odličnjaki.

Atene, 11. februarija. Princ Jurij je odpotoval danes po noči s šestimi torpedi čolni mej velikim navdušenjem prebivalstva na Kreto. Kakor se zagotavlja, ima brodovje namen, zabraniti vsako ukrcanje turških čet na Kreto.

Pariz, 11. februarija. „Agence Havas“ poroča, da je popolno neresnična vest o potovanju predsednika Faure v Opatijo.

London, 11. febr. „Reuters Office“ poroča iz Kaneje, da je bilo v mestu Rethymno umorjenih 23 mohamedanskih žena in otrok.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in kr. Visokosti prejasne gospé prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje

Štefanije.

Steklenica velja 20 kr.

126 (50—49) 6

Giesshüblec z mlekom

priporočajo zdravniki posebno pri

bronhijalnem kataru otrok,

ki se tako često javlja v zimskem času. Trije deli Giesshübleca zmešani z jednim delom vročega mleka napravi zmes, katera se pije mlačna.

715 19—16

Umrli so:

9. februarija. Ana Auer, posestnikova žena, 52 let, Wolfove ulice 12, pneumonia. — Antonija Verhovec, užitninskega paznika žena, 50 let, Reber 6, vodenica.

10. februarija. Mihael Račič, delavčev sin, 1 leto 7 mesecev, Havptmanca 15, božjast.

V hiralnici:

7. februarija. Ivan Kapišar, kajzar, 77 let, vsled raka. 8. februarija. Ivana Czermak, poštarja vdova, 74 let, degeneratio intest. — Frančiška Jesih, gostija, 75 let, bronchitis chron.

Tržne cene v Ljubljani

dné 10. februarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	8 30	Špeh povojen, kgr.	— 68
Rež,	6 30	Surovo maslo,	70
Ječmen,	5 50	Jajce, jedno	— 25
Oves,	6 20	Mleko, liter	10
Ajda,	7 —	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	7 —	Telečje	58
Koruza,	5 —	Svinjsko	58
Krompir,	2 20	Koštrunovo	40
Leča, hktl.	12 —	Piščanec	55
Grah,	11 —	Golob	18
Fižol,	10 —	Seno, 100 kgr.	2 70
Maslo, kgr.	— 90	Slama, 100	2 25
Mast,	74 —	Drva trda, 4 kub.m.	7 —
Špeh svež,	— 62	„ mehka, 4	5 —

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mil.
10	9. zvečer	739.3	—2.5	sl. svzh.	jasno	
11	7. zjutraj	738.0	—2.6	sr. svzh.	skoro obl.	0.0
	2. popol.	736.0	4.0	sl. szah.	skoro jasno	

Srednja večerajnja temperatura —4.1°, za 3.4° pod normalom.

Izjava.

„Slovenski Narod“ z dne 9. t. m. piše o zadnjem krščansko-socijalnem delavskem shodu pri „Ferlineu“ naslednje:

Omenimo naj torej mi, da so krščanski sodrugi tudi razpravljali o Kunčevi kandidaturi in da je „sodrug“ Gostinčar, kateri je krščansko-socijalni kandidat v V. kuriji, izrecno poudarjal, da priporoča vsem krščansko socijalnim sodrugom, ki bi ne hoteli njega voliti državnim poslancem, da naj rajši nego gospodu Kuncu oddajo glasove kandidatu socijalne demokracije, gospodu Zeleznikarju! Kakor se kaže, našli so sodrugi svoja srca in mi jim čestitamo na tem klasičnem kompromisu.

Na to izjavljam podpisani sledeče:

Naravnost laž je, kar trdi „Narodov“ poročevalec gledé priporočitve Zeleznikarja krščanskim socijalistom od moje osebe ali koga drugega na shodu. Jaz sem rekel le to-le:

Mi ne bomo volili ne Kunca in ne Zeleznikarja. Ako bi nam bilo pa zbirati med tema dvema, bi se pa preje odločili za Zeleznikarja, kot za Kunca, ker je vsaj dosleden.

Kdo more tukaj najti kako agitacijo za Zeleznikarja, ako sem odločno rekel, da ga mi ne bomo volili? Koliko se strinja „Narodov“ poročilo z resnico, so prče vsi zborovalci pri „Ferlineu“, v kojih imenu potrdi mojo izjavo s svojim podpisom tudi predsednik shoda, g. Ziller.

„Kompromis“ rodil se je tudi le v klasični glavi „Narodovega“ poročevalca, in sicer med lažjo in obrekovanjem, in to gotovo ne brez namena.

Ljubljana, dne 11. februarija 1897.

Fran Ziller,
predsednik shoda.

Josip Gostinčar,
paznik v predilnici.

Vabilo

na

redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice v Gorjah,
registr. zadruga z neomejeno zavezo“,

ki se bo vršil

v nedeljo dne 7. marca 1897 ob 3. uri popoldne
v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje računa za leto 1896.
4. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in nje zovega namestnika.
5. Razni nasveti.

V Gorjah, dne 1. februarija 1897.

108 1—1

Načelstvo.

VABILO

na

redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice v Mošnjah,
registr. zadruga z neomejeno zavezo“,

ki se bo vršil

v nedeljo dne 7. marca 1897 ob 3. uri popoldne
v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje računa za l. 1896
4. Volitve načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
5. Razni nasveti.

V Mošnjah, dne 10. februarija 1897.

107 1—1

Načelstvo.

Vabilo

na

redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice v Horjulu,
registr. zadruga z neomejeno zavezo“,

ki se bo vršil

v nedeljo 28. febr. 1897 ob 3. uri popoldne
v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje računa za l. 1896.
4. Volitve načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
5. Razni nasveti.

V Horjulu, dne 10. februarija 1897.

106 1—1

Načelstvo.

Gostilna v Idriji.

C. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji
oddaja v imenu visokega c. kr. erarja v Idriji ležeco

gostilno „Pri zlati kroni“

(takozvano „malo gostilno“) z zraven spadašotimi prostori in inventarjem s 1. junijem 1897 v najem.

Zaradi najemnih pogojev se lahko pozve v pisarni c. kr. rudniškega ravnateljstva v Idriji med uradnimi urami in se tudi isti na željo dotičnikov pismeno dopišljejo.

Osebná predstava se želi, znanje obeh deželnih jezikov je neobhodno potrebno.

Taisti, kateri se za ta najem zanimajo, naj svoje pismene, kolekovane in zapečatené ponudbe z napisom: „Ponudba za najem gostilne“ vstevši do 28. svečana 1897 pri podpisnem uradu vložé.

C. kr. rudniško ravnateljstvo

v Idriji, dne 5. svečana 1897. 98 3-2

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolezni itd. ter je vsorabno notranje in zunanje.

V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balsam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim cenejo tem nič vredneje ponaredbo. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic siane franko vsake avstro-ogerske pošte postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

139 20—2 v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 19 20-5

Katoliška Tiskarna
pripoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

DR. JOSIP KUŠAR
naznanja, da je otvoril svojo
odvetniško pisarno
v Ljubljani, Vegove ulice 6.
99 3—2

Dunajska borza.

Dne 11. februarija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 . 70 .
Avstrijska zlata renta 4%	123 . 05 .
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 . 70 .
Ogerska zlata renta 4%	120 . 95 .
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 . 55 .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	952 . — .
Kreditne delnice, 160 gld.	362 . 75 .
London vista	119 . 90 .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. valj.	58 . 77 1/2 .
20 mark	11 . 74 .
20 frankov (napoleonador)	9 . 52 1/2 .
Italijanski bankovci	45 . 20 .
C. kr. cekini	5 . 67 .

Dne 10. februarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 . — .
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 . 50 .
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 . 25 .
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 . — .
Dunavske vravnave srečke 5%	125 . — .
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 . 25 .
Posojilo goriškega mesta	112 . 25 .
4% kranjsko deželno posojilo	99 . 25 .
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 90 .
Prioritetne obveznice državne železnice	226 . — .
južne železnice 3%	176 . 60 .
južne železnice 5%	128 . 40 .
dolenjskih železnice 4%	99 . 50 .

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	146 . — .
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 . 75 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 . 50 .
Salmove srečke, 40 gld.	71 . 75 .
St. Genois srečke, 40 gld.	73 . 50 .
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 . — .
Ljubljanske srečke	23 . — .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 . 50 .
Akcije Ferdinandove železn., 1000 gld. st. v.	3455 . — .
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	406 . — .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	89 . 60 .
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	140 . — .
Montanska družba avstr. plan.	84 . 60 .
Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	160 . — .
Papirnih rubljev 100	126 . 87 .

Nakup in prodaja

nakupov državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za izgube pri krebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.